

4. I § 456 o, stk. 3, ændres »§ 160« til: »§ 159«.

§ 456 o. ---

Stk. 3. Ved forkyndelse af stævninger og domme i faderskabssager i henhold til § 160 optages moderens og barnets navn kun i bekendtgørelsen i Statstidende, såfremt retten i særlige tilfælde træffer bestemmelse herom.

5. I § 456 p og § 456 r, stk. 1, ændres »politimesteren (overpræsidenten)« til: »statsamtet«.

§ 456 p. Når sagen er sluttet, sender retten snarest muligt meddelelse herom til politimesteren (overpræsidenten) ledsaget af en udskrift af dommen eller indgået forlig og det retsbogen tilførte samt sagens dokumenter. Det påhviler retten at drage omsorg for dommens forkyndelse.

§ 456 r. En sag, der er afsluttet ved anerkendelse for politimesteren (overpræsidenten), forlig i retten eller upåankelig dom, kan på begæring af en af parterne genoptages, når andrageren godtgør senere at være kommet til kundskab om omstændigheder, der kan antages at ville give sagen et andet udfald, eller der i øvrigt foreligger særlig anledning til at antage, at sagen efter en genoptagelse vil få et andet udfald.

6. § 456 r, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Begæring om genoptagelse må fremsættes for retten senest 3 år efter barnets fødsel. Det gælder dog ikke en begæring, som fremsættes af barnet, efter at det er fyldt 18 år. Begæringen rettes til den ret, der senest har behandlet sagen, eller, hvis sagen ikke tidligere har været behandlet af retten, til den ret, der er nævnt i § 456 c.«

§ 456 r. ---

Stk. 3. Begæring om genoptagelse må af faderen fremsættes for retten inden 1 år efter, at de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes, er blevet ham bekendt, eller i de i stk. 2 nævnte tilfælde efter, at han er blevet bekendt med dommen, og senest inden 5 år efter barnets fødsel. Begæringen rettes til den ret, der senest har behandlet sagen, eller, hvis sagen ikke tidligere har været behandlet af retten, til den i § 456 c nævnte ret.

7. I § 456 r, stk. 4, ændres i 1. pkt. »de i stk. 3 nævnte frister« til: »den i stk. 3 nævnte frist«.

§ 456 r. ---

Stk. 4. Genoptagelse efter udløbet af de i stk. 3 nævnte frister kan tillades af landsretten, når der anføres ganske særlige grunde for, at kravet om ny prøvelse ikke er rejst tidligere, og omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for genoptagelse, og det endvidere må antages, at fornyet behandling af sagen ikke vil medføre væsentlige ulemper for barnet. ---